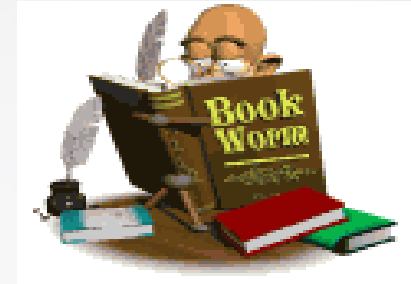

จรรยาบรรณของนักธุรกิจ

- การประกอบธุรกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งใน
ด้านทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะเจ้าของกิจการ ผู้บริหาร รวมถึงนักธุรกิจ
ทุกคนที่มีส่วนร่วมในการผลักดันให้เกิดการประกอบการทางธุรกิจ ซึ่งจะเกี่ยวข้อง
กับบุคคลหลายๆ กลุ่มสิ่งหนึ่งที่จะทำให้การบริหารงานขององค์กรเป็นไปด้วย
ความราบรื่น คือ การมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพของตนเองอย่าง
เหมาะสม

- จรรยาบรรณทางธุรกิจ หมายถึง มาตรฐานของการผลิตสินค้าและการให้บริการเพื่อผลตอบแทนตามคุณค่าของการลงทุน โดยเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย
- กล่าวคือ ทั้งเจ้าของกิจการผู้บริหาร ผู้ร่วมงาน ผู้บริโภค ผู้รับบริการ รัฐบาลและสังคม เป็นต้น ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจร่วมกัน(ไชย ณฑล 2536:53)
- จรรยาบรรณของนักธุรกิจ คือ มาตรฐานของการประพฤติปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับและยึดถือของบุคคลที่ประกอบอาชีพการงานในด้านธุรกิจ(สมใจ ลักษณ์และคณะ 2538:210)

ประโยชน์ของจรรยาบรรณ

ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 บัญญัติว่า “จรรยาบรรณ

หมายถึง ประมวลความประพฤติผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่าง กำหนดขึ้นเพื่อ

รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก อาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

หรือไม่ก็ได้”

ประโยชน์ที่ได้รับจากจรรยาบรรณ

เกิดความเป็นธรรมต่อตนเองและผู้อื่น

ก่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อสังคม

ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เหมาะสมในการทำงาน

ก่อให้เกิดความสำเร็จขององค์กร

ก่อให้เกิดสินค้าและบริการที่ผลิตขึ้น

บทบัญญัติจรรยาบรรณของนักธุรกิจ

- สมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย ได้สรุปบทบัญญัติจรรยาบรรณของนักธุรกิจไว้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน และให้มาตรฐานไว้ 5 หมวดดังนี้

1. ข้อบัญญัติเกี่ยวกับสังคม มี 6 ข้อย่อยได้แก่

- ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี สร้างความดีต่อสังคมโดยหลัก
- พึงสังวรณอยู่เสมอในความรับผิดชอบต่อสังคมCSR
- ตระหนักความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามตัวบทกฎหมายของแผ่นดิน
- ดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงและยึดถือกฎข้อบังคับของสมาคมการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย

- ปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจการ โดยคำนึงถึงข้อพึงปฏิบัติของการจัด

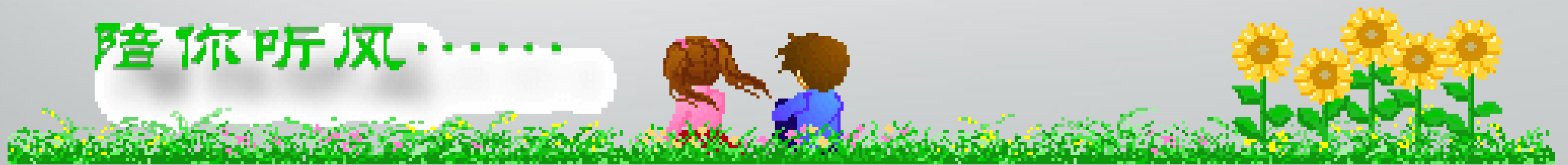
การที่ดีของสมาคมของการจัดการธุรกิจแห่งประเทศไทย

- ตระหนักถึงศักดิ์ศรี ความเสมอภาคของทุกกลุ่มและบุคคลพึงละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ

2. ข้อบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการทั่วไปและองค์การธุรกิจ

- พึงรับและปฏิบัติงานในขอบเขตที่ตนมี ความสามารถและพึงสมควรทำหรือ
- พึงรำลึกเสมอว่าการประกอบธุรกิจมิใช่หน้าที่และพันธระต่อผู้มีฐานะเป็นเจ้าของ

- ฟังรับผิดชอบในผลงานของตนและของผู้ใต้บังคับบัญชา
- ฟังไต่หาปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถของตน
- ไม่มุ่งร้ายทำลายหรือบั่นทอน ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมต่อเกียรติคุณ ความก้าวหน้า
- ฟังตระหนักและประพฤติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ในการติดต่อและการปฏิบัติต่อผู้อื่น เป็นต้น

มูลนิธืเพื่อสถาบันการศึกษาได้กำหนดบทบาทหลัก 6 ประการ

- นักธุรกิจ ต่อ ลูกค้า
- นักธุรกิจ ต่อ คู่แข่งขัน
- นักธุรกิจ ต่อ หน่วยราชการ
- นักธุรกิจ ต่อ พนักงาน
- นักธุรกิจ ต่อ สังคม
- นักธุรกิจ ต่อ นักธุรกิจ

จิตใจมนุษย์ตราบใดถ้ายังไม่มีการพัฒนาจิตอันยอม
หมายถึง ความไม่ยอมเปลี่ยนแปลงเบาปัญญานัก
อย่างเช่นเสาที่แข็งยังมองโอนอ่อนไปได้.....

สรุป Summary

การที่จะเป็นนักธุรกิจที่ดีและเป็นแบบอย่างให้แก่ชนรุ่นหลังไว้เหลียวหลังดูอย่างความภาคภูมิใจที่ดีนั้น ควรต้องเริ่มจากตัวเราเองที่จะเป็นแบบอย่างให้ชนรุ่นหลังไว้ดูต่อไป จรรยาบรรณที่ดีก็ฉนั้น อันยอมส่งผลที่ดีต่อระบบการวางแผนธุรกิจได้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องได้โดยไม่ติดขัด ดังนั้นจรรยาบรรณจึงเป็นหลักทฤษฎีที่สำคัญอีกตัวหนึ่ง ที่ควรคำนึงถึงและถ้านำไปปฏิบัติก็จะสร้างคุณค่าอันดีงามได้มากเช่นกัน

